

ज्ञापि कीर्त्तितम् । पुनस्त्यतीयेयात्वा च नारदेन
महर्षिणा । नीर्ययात्वा च तत्रैव पाण्डवानां महा-
त्मनाम् । कर्णस्य परिमोजोऽप्य कुण्डलाभ्यां पुरन्द-
रात् । तथा यज्ञविभूतिश्च गयस्यात् प्रकीर्त्तितः ।
आगस्त्यमपि चाख्यानं यत् वातापिभक्त्यम् । चोपा-
सूद्राभिगमनमप्यार्थस्त्वेषया । कट्यष्टकस्य चरितं
कौमारब्रह्मचारिणः । जामदग्न्यस्य रामस्य चरितं
भूरितंजयः । कार्तवीर्यवधो यत् हैहयानाञ्च व-
चस्पृते । प्रभासतीर्थे पाण्डूनां दृष्टिभिश्च समागमः ।
सौकन्यमपि चाख्यानं चप्रवर्णो यत् भार्गवः । गय्यां
तियस्ते नासत्यो जतवान् सोमपीतिनो । ताभ्याञ्च यत्
न सुनिर्यौवनं प्रतिपादितः । मास्त्रावचाप्युपाख्यानं
राशोऽप्यैव प्रकीर्त्तितम् । जल्लूपाख्यानमत्रैव यत्
पुत्रेण सोमकः । पुत्रार्थमयज्ञाया वेमे पुत्रगतस्य
सः । ततः श्येनकपोतीयस्युपाख्यानमनुत्तमम् । इन्द्राग्नी
यत् धर्मसायजिज्ञासाञ्छाविं नृपम् । अष्टावक्रोयमत्रैव
विवादो यत् बन्धुनः । अष्टावक्रस्य विप्रर्षेजेनकस्या
धरेऽभवत् । नैयायिकाणां सुखेन वदन्त्यात्मजेन च ।
पराजितो यत् वन्दी विवादेन महात्मना । विजित्य
सागरं प्राप्तं पितरं लब्धवाष्टपिः । यवकीतस्य चा-
ख्यानं रैभ्यश्च च महात्मनः । गन्धमादनयात्वा च
वासो नारायणाग्रमे । नियुक्तो श्रीमसेनश्च द्रौपद्या
गन्धमादने । व्रजन् पथि महाबाहुर्दृष्टवान् पवन-
त्मजम् । कटकोपगण्डमध्यस्थं हनुमन्तं महाबलम् ।
यत् सौगन्धिकाशेषो नलिनो तामधधेयत् । यत्वाय
युद्धमभवत् सुप्रहृष्टावसे सह । यत्नेनैव महावीर्ये-
भेषिमनुप्रसूयैकया । जटाशरस्य च वधो राजसस्य
द्वकोटरात् । दृष्टपर्वणो राजर्षेस्ततोऽभिगमनं स्मृतम् ।
आदिष्टेषणाग्रमे चेष्टां गमनं वास एव च । प्रीतुषाङ्ग
नञ्च पाशान्ता श्रीमस्यात् महात्मनः । केलासारो-
दृष्टं प्रोक्तं यत् यक्षैर्बलोकटेः । युद्धमासीन्महा-
शोरं मणिमत्प्रसूयैः सह । समागमश्च पाण्डूनां यत्
नैश्वर्येण च । समागमश्चाङ्गेनस्य तत्रैव भ्रातृभिः
सह । अथाप्य दिव्यान्तस्त्राणि गुह्यं सव्यसाचिना ।
निवातकयचैर्युद्धं हिरण्यपुरवासिभिः । निवातक
चेधोरेटीनयैः सरगलुभिः । पौलोमेः कालकेयैश्च यत्
युद्धं किरीटिनः । वधश्चैष्टां समाख्यातो राजस्रोतेव
दीमता । अस्वमन्त्रं नारसो धर्मराजस्य मन्त्रिणो ।

पार्थस्य प्रतिवेद्यश्च नारदेन सुरर्षिणा । अत्रोच्यते
पुनश्चैव पाण्डूनां गन्धमादनात् । भीमस्य यज्ञ-
ज्ञात् पर्वताभोगमर्षिणा । भुजगेन्द्रेण बलिना त-
स्मिन् सुगहने वने । अमोजयदुयस्य चैनं प्रयातृत्वा
युधिष्ठिरः । काव्यकागमनश्चैव पुनश्चैष्टां महात्मनाम् ।
तत्स्वार्थं पुनर्दृष्टुं पाण्डवान् पुरुषर्षभान् । वासुदेव-
स्यागमनमत्रैव परिकीर्त्तितम् । मार्कण्डेयस्य च तथा
देवर्षेर्नारदस्य च । मार्कण्डेयस्यमास्यायाष्टपाख्यानानि
सर्वशः । पृथोर्वैष्णवस्य यत्प्रोक्तमाख्यानं परमत्रिणा ।
संवादश्च सरस्वत्या तार्क्ष्यैः सुमहात्मनः । मत्स्यो-
पाख्यानमत्रैव प्रोच्यते तदनन्तरम् । मार्कण्डेयस्यमास्या
च पुराणं परिकीर्त्तितम् । ऐन्द्रमुत्तमपाख्यानं धीमु-
नारं तत्रैव च । पतिप्रतायाश्चाख्यानं तथैवादिश्रुतं
स्मृतम् । द्रौपद्याः कीर्त्तिं तथा संवादः मत्स्यकथा ।
पुनर्दृष्टवनश्चैव पाण्डवाः दृष्टपागताः । चोपयात्वा च
गन्धर्वैर्यत् वदः सुपोषनः । क्षियमानस्तु मन्दाता
मोक्षोऽसौ किरीटिना । धर्मराजस्य चात्रैव मृग-
स्यप्रणदर्शनम् । काव्यके काननश्रेष्ठे पुनर्गमनमुच्यते ।
श्रीहृद्रेणैकमाख्यानमत्रैव दृष्टविस्तरम् । दुर्वास
शोऽप्युपाख्यानमत्रैव परिकीर्त्तितम् । जयद्रथेवाप-
हारो द्रौपद्याचात्रमान्तरात् । यत्नैमन्यवाङ्गीषो
वायुवेगसमो जवे । चक्रे चैनं पञ्चशिखं यत् भीमो
महाबलः । रामायणसुपाख्यानमत्रैव वक्ष्यविस्तरम् ।
यत् रामस्य विक्रमस्य निश्चितो रावणो युधि । सा-
वित्प्रायाप्युपाख्यानमत्रैव परिकीर्त्तितम् । कर्णस्य
परिमोजोऽप्य कुण्डलाभ्यां पुरन्दरात् । यत्वाय यक्तिं
तटोऽटाटेकवीरवधाय च । आरण्यसुपाख्यानं यत्
धर्मोऽन्वशात् स्मृतम् । जम्बूजम्बूरा यत् पाण्डवाः
पश्चिमां दिशम् । एतदारण्यकं पर्व तृतीयं परि-
कीर्त्तितम् । यत्वाध्यायशते द्वे त संख्याया परिकीर्त्तिते ।
एकोनसप्ततिचैव तथाध्यायाः प्रकीर्त्तिताः । एकादश
सहस्राणि श्लोकानां षट्शतानि च । अतः षट्शतथा
श्लोकाः पर्वण्युपाख्यानं प्रकीर्त्तिताः ११ (वनपर्व)
“अतः परं निबोधेदं वैराटं पर्वं विस्तरम् । विराटनगरं
गत्वा प्रसूयाने विपुलां शमीम् । दृष्ट्वा सद्दितपुस्तकं पा-
ण्डवा ह्यायुधान्यत । यत्नं पविश्य नगरं दृष्ट्वा तत्रैव
स्मृते । पाञ्चाङ्गीं प्रार्थयानश्च कामोपहतचेतसः । उपा-
त्मनो वधो यत् कोचकस्य द्वकोटरात् । पाण्डवान्मेमणा-